

Prof. Dr. Hakkı Keskin, Siyasal Bilimci

Türkiye Orta ve Uzun Vadeli Politikalar Oluşturmalıdır!

Türkiye, günlük konular üzerindeki tartışma, daha çok sataşma ve sürtüşmeler nedeniyle, bir türlü orta ve uzun süreli dışsiyasal, sosyal, toplumsal, ekolojik, ekonomik politikalar üretemiyor.

Fransa Meclisinde Aralık 2011 de kabul edilen ve Ocak 2012 de Fransa Senatosu tarafından da onaylanan sözde “Ermeni Soykırımını” inkar etmeyi suç sayan yasa tasarısı, Şubat 2012 de Fransa Anayasa Konseyi tarafından “ifade özgürlüğüne aykırı” bulunarak reddedilmişti. Öğreniyoruzki benzer amaçlı yeni bir yasa tasarısı hazırlıkları yapılmaktadır.

ABD`de Temsilciler Meclisi Dışilişkiler Komitesinde 2000, 2005, 2007 de kabul edilen ve Mart 2012 de yeniden gündeme taşınan sözde “Ermeni Soykırım” yasa tasarrısı, hiç kuşku yok ki gelecek yıl başında da ABD meclisinde gündeme gelecektir. Türkiye`nin oluşmuş bir stratejisi olmadığından, ABD bunu Türkiye`ye karşı demokles kılıcı olarak kullanacaktır.

Türkiye, ulusal arşivlerine ve kaynaklarına dayanarak ve bir dizi diğer ülkelerde de yapılan ve kendi tezini doğrulayan araştırmalar eşliğinde haklı olarak, 1915 olaylarını bir soykırım olarak kabul etmemektedir. Çünkü Birleşmiş Milletler tanımına göre soykırım, bir etnik, yada dini azınlığı, devletin planlı, programlı olarak yok etme anlamına geliyor. Ne varki, bugüne değin 47 ülkede “Ermenilere Soykırım” yapıldığı iddiasını içeren kararlar alınmıştır.

Türkiye`nin bu konuda orta ve uzun süreli politikası nerede?

Ne yazıkki Türkiye hükümetleri bu konuda öteden beri sürekliliği olan etkin bir politika geliştirememiştir. ABD`de, Fransa`da veya bir başka ülkede bu konu karar aşamasına geldikten sonra bir kaç günlük etkinlik gösterilmekte ve yeni bir yasa tasarısına değin bu konuda adeta kış uykusuna yatılmaktadır.

Ermeni lobisi ve Ermenistan`ın 98 yıl önceki 1915 sözde soykırım olaylarını sürekli gündeme taşıyan bir stratejisi ve bu alanda sanayileşmiş bir politikası vardır. Yüzyıla yakın süre gelen bu çalışmalar, bu konuyu bir çok ülke okullarında ders kitaplarına bile aldirtmayı, parlamenter ve benzeri önemli görevlere aday olanlardan, “soykırımı kabul etmeyenlerin” engellenmesi gibi stratejileri içermektedir. 2005 yılında Federal Almanya Parlamentosuna adaylığım, bu yöntemlerle engellenmeye çalışıldı. Soykırım iddialarının desteklenmesi için görsel ve yazılı medya üzerinden yayınlara, konferanslar ve değişik etkinliklere kadar uzanan geniş finans destekli çalışmalar yapılmaktadır.

Son yıllarda Almanya, İngiltere, Fransa ve diğer ülke arşiv ve kaynaklarının, doktora tezleriyle araştırılarak bilimsel çalışmalarla 2015 yılından önce, bu haksız ve dayanaksız “soykırım” iddialarının önüne geçilmesi yönündeki girişimler günümüze değin sonuçsuz kalmıştır. Bu bir yana, Rusya ve Sovyetler Birliği arşivlerini büyük bir emekle araştırarak, bilimsel bir kitap yayınlayan ve Ermeni lobisinin tüm karşı çıkışına rağmen bunu Moskova’da başına tanıtan bilim insanımız Mehmet Perinçek, Ergenekon davasından tutuklu bulunmaktadır. Oysa bu kişiye yaptığı bu önemli çalışmalarından ötürü ödül verilmesi gerekir kanımca.

Ermenistan ve lobisinin günümüzdeki ana stratejisi

Ermenistan ve diasporadaki Ermeni lobisinin son yıllarda Dünyanın dört bir yanında soykırım iddialarına bu denli ısrarla sarılmalarının çok önemli bir nedeni vardır. Ermenistan, 21 yıl önce Sovyetlerin dağılmasıyla sahip olduğu ağır silahlarla Azerbaycan topraklarının beşte birini işgal etmiştir. Yerle bir edilen yalnız Hocali kasabasında 623 çocuk, kadın ve yaşlı insan katledilmiştir.

Elkhan Süleymanov ve Vurgun Süleymanov tarafından bu yıl İngilizceside ABD`de yayınlanan **“Ermenistan`ın Azerbaycan`a karşı silahlı Saldırısı”** kitabı, Ermenistan`ın işgal ettiği Azerbaycan topraklarında yapılan katliamları ve büyük tahribatları, tüm ayrıntılarıyla aydınlatıyor.

“Silahlı saldırı sırasında 20 bin Azerbaycanlı hayatını kaybetti, 50 bin kişi çeşitli yaralar aldı, 5 bini aşkın Azerbaycanlı esir düştü ve kayıplara karıştı. Ermenistan`ın kendi topraklarında ve işgal ettiği Azerbaycan topraklarında gerçekleştirdiği etnik temizlik politikası sonucunda 1 milyondan fazla Azerbaycanlı, mülteci ve zorunlu göçmen durumuna düştü. Savaş sonucu 900’ü aşkın yerleşim birimi tahrip edildi ve yağmalandı, sivil nüfusa ait yaklaşık 9 milyon m2 konut alanı, devlet kurumları ve sosyal tesisler yıkıldı ve yakıldı. Silahlı saldırı ve işgal sonucunda Azerbaycan devleti, onun vatandaşları, kuruluş ve işyerleri, tarım ve sanayi işletmeleri, tarihi kültürel anıtları, ekolojisi ve biyolojik çeşitliliği büyük oranda zarar gördü.”

Yazarlar araştırmalarında, Azerbaycan`ın tarihi ve kültürel anıtlarına, ekolojisine ve doğal kaynaklarına ve sosyo-ekonomik yapısına ve kaynaklarına verilen zararı rakamlarla ortaya koyuyorlar. Bir çok kaynağa ve istatistiklere dayanılarak yapılan ayrıntılı hesaplarla, **Azerbaycan`ın bu işgal yüzünden gördüğü maddi zararın hacminin 2011 yılının başında 431 milyar dolardan fazla olduğu tesbit edilmektedir.** Ermenistan`ın bu işgal sebebiyle uluslararası hukuk önünde sorumluluğuna ve Azerbaycan`ın bu devletten tazminat alma hakkına da vurgu yapılmaktadır.

İşte Ermenistan ve lobisinin temel amacı, henüz günümüzde güncelliğini koruyan bu büyük dramı, Dünya kamuoyunun gündeminden uzak tutmaktır. Bu nedenle 1915 olaylarının üzerinde ısrarla durulmakta ve çok sayıda ülke parlamentolarının gündemine taşınmaktadır.

Birleşmiş Milletler, Avrupa Parlamentosu, Avrupa Konseyi, AGİT, NATO, İslam İşbirliği Teşkilatı tarafından, Ermenistan`ın işgal ettiği Azerbaycan topraklarından koşulsuz olarak çekilme kararlarını, Ermenistan görmemezlikten gelmektedir. Oysa Kafkaslarda kalıcı barışın sağlanması ve korunması, Azerbaycan topraklarının gaspı son bulmadıkça olası değildir. Bu durum bu bölgede savaş riskini sürekli olarak gündemde tutmaktadır. Libya`da, Suriye`de, Filistin`de budenli öne çıkan Türkiye`nin, kardeş Azerbaycan`ın sonderece haklı davasında belirgin bir çaba göstermemesini anlamak olası değildir. Hemde kendi stratejisi bunu ivedi olarak zorunlu kıldığı halde.